

0466. Śpiewa ci obcy wiatr

1. Śpie-wa ci ob - cy wiatr, Za-chwy-ca wiel-ki świat, a ser - ce
 tę - skni, Bo gdzieś da - le - ko stąd zo - stał ro-dzin - ny
 dom, tam jest naj - pięk - niej. Tam wła - śnie te - raz
 roz - kwi - tły kwia - ty : sto - kro - tki, fioł - ki, ka-czeń - ce i
 ma - ki. Pod Pol - ski nie - bem, w szcze-rym po - lu wy-
 ro - sły oj - czy - ste kwia - ty, w ich za - pa - chu, u -
 ro - dzie jest Pol - ska. // ro - dzie jest Pol - ska.

2. Żeby tak jeszcze raz ujrzeć ojezysty las, pola i łąki
 I do matczynek rąk, przynieść z zielonych łąk rozkwitłe pąki.
 Bo najpiękniejsze są polskie kwiaty: stokrotki, fiołki, kaczeńce i maki.
Pod Polski niebem...
3. Śpiewa ci obcy wiatr, tułaczy los cię gna, hen, gdzieś po świecie.
 Zabierz ze sobą w świat, zabierz z rodzinnych stron mały bukietek.
 Weź z tą piosenką bukietek kwiatów, stokrotki, fiołki, kaczeńce i maki.
Pod Polski niebem...